

de foreslaaede Bestemmelser, forsaavidt de maatte blive til Lov, skulle indsættes i Loven af 2den Marts 1861. Man har f. Ex. truffet den Bestemmelse i nærværende Lovforslag, at §§ 3—9, 10 og 15 skulle træde i Stedet for de tilsvarende Bestemmelser i nævnte Lovs §§ 8—14, 17 og 46, og saaledes fortæller man videre, hvor hver enkelt Paragraf skal have sin Plads, men § 2 er hjemløs, man nævner ikke nogen Plads for den. Jeg antager nu ikke, at det er sket ved nogen Inkurie, da Lovforslaget jo har været underkastet en nøie Undersøgelse i det andet Thing og en Revision af Regjeringen, men det maa vel være Meningen, at Regjeringen har forudsat, at vi ville være saa forudseende, at vi ikke ville være med til denne Bestemmelse. Jeg er altsaa navnlig en Modstander af §§ 1 og 2; der er kun en enkelt Bestemmelse i § 1, nemlig det sidste Punktum, som jeg tror er praktisk rigtig. Nu er man jo i Tvivl om, hvad der skal kaldes mindre brandfarligt Tag. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa denne Tvivl, men jeg kan godt gjøre, at forskellige Autoriteter have forskellig Opfattelse i saa Henseende, og jeg maa derfor anse det for heldigt, at det ved Lov bliver fastlaet, hvad der skal kaldes mindre brandfarligt Tag. Hvad angaar Bestemmelserne i §§ 3—10 inklusive vil jeg sige, at jeg ikke har Videre mod dem at erindre, jeg skal endog saa indrømme, at mange af de Bestemmelser, der ere foreslaaede der, ere langt heldigere og langt hensigtsmæssigere end dem, man har i Loven af 2den Marts 1861. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at der ikke blandt dem kunne være nogle, som ikke ere de heldigste, eller at man ikke nok kunde finde nogle endnu heldigere, men, som sagt, disse Bestemmelser har jeg ikke noget Bæstentligt imod. Kun har jeg nogen Betænelighed ved en Bestemmelse i Slutningen af første Stykke af § 6, der gaar ud paa, at man kan fritage Landbrugsmaskiner for de Bestemmelser, der fastsættes for andre Maskiner, idet det tillades, at de kunne opfattes under Straatag. Jeg har nogen Betænelighed derved og tror, at vi Landbrugere, eller hvem det nu er, bør underkastes de samme Forpligtelser som andre Industri-drivende maa underkaste sig, naar de Maskiner, vi bruge, ere ligesaa farlige som de Maskiner, andre Industri-drivende bruge. Jeg nævner som sagt nogen Betænelighed ved at gjøre Landbrugerne denne Indrømmelse, men jeg lægger ikke stor Vægt derpaa og skal ikke udtale mig videre derom. Derimod tror jeg, at hvis § 11 vedtages, saaledes som den er foreslaet af Regjeringen, vil den snarere medføre Skade end gjøre Gavn. Jeg tror

nemlig, at der vil komme Lygter frem, som lettere ville kunne foraarlage Ildbrande end Petroleumslygter. Vedtages § 11, vil rimeligvis enkelte Mænd her i Landet faae Monopol paa at sælge Lygter til Brug i Udhuse, og derved ville de blive dyrere. Dette vil da let medføre, at man tyer til at sætte de gamle Tællelys i Lygterne. Vælder nu en saadan Lampe, og Glasstet gaar itu, vil Tællelyset ikke saa let slukkes, medens en Petroleumslamme øieblikkelig slukkes, saafremt Beholderen er stærk nok. Derfor kunde jeg ønske, at man i Stedet for den af Regjeringen foreslaaede Bestemmelse vilde indsætte en Bestemmelse om, at det skulde være forbudt at bruge en Lampe, naar den ikke havde Metalbeholder, altsaa en Beholder, der ikke kunde gaa itu, ved at Lampen faldt ned eller paa anden Maade fik et Stød. Naar man fastsatte, at Lamperne skulde have Metalbeholdere, tror jeg, at Petroleumslamper vilde være noget af det mindst Brandfarlige. Jeg vil inidvertid ikke være med til at give enkelte Mænd her i Landet eller i Udlandet Monopol paa at fabricere Lamper, som vi Andre af den Grund saa skulde betale dyrere. Jeg kommer nu til § 12 om Bøderne. Der har man foreslaet Minimumsbøderne sat op fra 4 til 10 Kr. Det forekommer mig, at naar man ser paa § 19 i Loven af 2den Marts 1861, for de Forseelser her ere nævnte i mange Tilfælde en meget stor Bøde. Det er jo saa efter § 19, at man ikke maa bruge disse Indretninger, før Brandsynet har antaget dem, altsaa kan man tvinges til at ombygge dem. Det er i sin Orden, og jeg holder med den Bestemmelse, at man samtidigt idømmer Mulkt; det er 4 Kr. efter de nu gjældende Regler, men herefter skulde man idømme 10 Kr. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man skal have disse Minimumsbøder satte op, jeg tror godt, man kan blive staaende ved de nu gjældende Bestemmelser. Med Hensyn til det nye Tilshyn, vi nu skulle have, er det min bestemte Overbevisning, at det er overflødig; de gjældende Bestemmelser, vi nu for Tiden have, ere efter min Formenting praktiske og rigtige, og dertil kommer, at det er sørgeligt at se, at der er en Tilbøielighed, at ved hver eneste Lov, vi skulle vedtage, skulle vi have et Tilshyn, der koster Penge; det er en sørgelig Tilbøielighed ogsaa hos os — det siger jeg udtrykkelig, thi vi gaa jo selv med dertil, og det kan jo ikke hjælpe, at man mener, at man selv er fri, og at en Anden har Skylden her. Jeg tror, at vi godt kunne undvære det foreslaaede Tilshyn, som skal bestemme, hvorledes vi skulle bygge og bo; vi have jo Loven og vide, hvorledes vi skulle